

біеше немилостиво съ тоягѣтъ си Богъ тогава дозволи, та продума ослицата и рече на Валаама: „Защо мя біешъ? мигаръ, до сега не съмъ тя слушала све добръ, и нима не видишь що мя задържа, та немогъ да прѣмина?“ Валаамъ ся много почуди като чу да говори ослицата му; а още повече ся смая, когато видѣ ангела, който му каза: „Ако туй животно бѣше вървело напрѣдъ, азъ щехъ да тя убія; но върви по пѣтя си, и друго нема да правишь, освенъ туй що ще бѣде угодно Богу.“ Валаамъ като стигна, царьтъ му рече: „Молъхъ вы да прокльнете Израйлтянытъ.“ Валаамъ му отговори: „Защо щѣ прокльнѣ този народъ? мойта клѣтва нищо нема да послужи, защото Богъ го не благословилъ.“ Царьтъ като не глѣдаше на туй, заведе Валаама на три разны мѣста; но пророкътъ вмѣсто да го послуша, благослови Израилскыя народъ, а царьтъ Валакъ рече на пророка: „Азъ тя не съмъ повикалъ за да благославяшь този народъ, и пощо правишь противното на туй, което искамъ, то нема да ти въздамъ никакъ почеститѣ и богатствата, които ти бѣхъ опредѣлилъ.“ Валаамъ, който бѣше лошъ, каза царю: „Вый ако быхте могли да склоните Израйлтянытъ да съгрѣшѣтъ нѣкой голѣмъ грѣхъ, вѣроятно, че Богъ ще ги прокльне. Нема друго, освенъ да проводите къмъ тѣхъ най-хубавытъ дѣвойки, които имате; тѣ ще ся полакомѣтъ и ще ги зематъ за жены; но ще прѣгрѣшѣтъ, защото имъ не забранилъ Богъ да зиматъ чужды жены.“ Валакъ послуша този съвѣтъ, и Израйлтянитѣ като забравихъ Божиѣтъ заповѣдъ зехъ тѣзи жены, които ги убѣдихъ да почитатъ и ся покланятъ на идолытъ. Тогава Богъ заповѣда на Мойсеа да събере сичкытъ князове на народа, да отбере повиннытъ, и тѣй по-